

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XIV. Exemplum sacrarum literarum scriptarum archimandritis & reliquis monachis in Ælia & circa eam habitantibus, a sacratissima domina nostra Pulcheria perpetua Augusta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO CHRISTI 451.

μηδὲ μίαν προσθήκην ἢ μείωσιν ἐν τῷ
ἐκτεθέντι ἀγίῳ συμβόλῳ ὡς ἂν ἑξή-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγίων πατέρων
ποίησασα, τὴν Εὐτυχίου μόνου κεινοδο-
ξίαν συμφώνῳ τοῖς ἀγίοις πατέρας ἡ-
φω καταδικάσαι. μαρτυροῦντες ὅτι
ὁσι βλάβη τὴν τῆς ἡμετέρας γαλιω-
πιῶν ἀληθῆ καὶ ὀρθοδόξον πίσιν, ὡς
δοῦν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασι-
λείας ἐκτενέστερον αὐτοῦδα ζῆτω.

nullamque vel additionem vel
detractionem fecit in exposito
sancto symbolo a trecentis octo-
decim sanctis patribus, ac solius
Eutychis peruersam opinionem
condemnavit suffragio sanctis
patribus concinente. Quamob-
rem reuerentia tua, cognita fere-
nitatis nostrae vera & orthodo-
xa fide, orare pro nobis ac no-
stro imperio assidue studeat.

XIV.

Ἀντίπτωπον θείων γραμμάτων γρα-
φέντων Σεχμανδρίταις καὶ λοι-
ποῖς ἐν Αἰλία καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν
οἰκοῦσι μοναχοῖς, παρὰ τῆς Θεοτά-
της δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας
τῆς αἰωνίας Ἀυγούστης.

*Exemplum sacrarum litera-
rum scriptarum archiman-
dritis & reliquis monachis
in Elia & circa eam ha-
bitantibus, a sacratissima
domina nostra Pulcheria
perpetua Augusta.*

Αἰ μὲν δεήσεις, αἷ ἀπετείλατε πρὸς
τὴν ἡμετέραν βίσεβειαν, ἔλεγε
τῆς ἡμετέρας Φέροισι πλάνης. ὁ δὲ Θεό-
τατος καὶ ἡμεροτατος βασιλεὺς, ὁ-
μόλογος τῆς ἐμῆς γαλιωπιῶν, καὶ ἡ
ἡμετέρα Θεοῦ, τὴν μὲν βίσεβειαν
προσημῶν ἐγκραμῶν πάντων, τὴν δὲ
Φιλανθεροπῆαν, ἐμψυτον οὖσαν ἡμῶν,
ἀσπαζομένη. καὶ οἷα μὲν ἡ αὐτὴ γα-
λιωπιῶν, ἐντυροδοῦσα ταῖς ἱκετείαις,
ἀπέστειλε ἡμῶν, τὰ τῆς αὐτῆς Θεοῦ σι-
μαίνει γραμμάτα, ἀ ταῖς πολλαῖς ἱκε-
ταῖς τῆς Ἰσβεναλῆς τῆς ὁσιωτάτου Θεο-
κόπου δυσωπηθεῖσα ἡ αὐτὴ γαλιω-
πιῶν πρὸς ὑμᾶς ἀπέστειλε. ἡ δὲ ἡμέ-
τερον κέρτος μέμφεται μὲν τοῖς ἐν τῷ
προλαβόντι χρόνῳ καὶ τῆς διαγωγῆς θρη-
σκείας καὶ τῆς κοινῆς βίτης τολμη-
θεῖσι παρ' ἡμῶν, ἐναντία διαπραθη-
μένων τῶν τῆς μοναχῶν ἐπιτελέματος.
ὡφρανεῖ δὲ ταῖς δεῖαις συλλαβαῖς, ἐν
ἡμῶν ποτε πρὸς μετέμελλον ἡμῶν τῆς

PRECES equidem quas ad no-
stram direxistis pietatem, in-
dicium vestri erroris ostendunt.
Sacratissimus autem & mansueti-
ssimus imperator, nostrae tran-
quillitatis coniux, & nostra se-
renitas, pietatem omnibus rebus
praepondere iudicauimus, & cle-
mentiam nobis insitam ample-
ctimur. Quae autem eius pietas,
vestras supplicationes agnosces,
vobis scripserit, litera diuinitatis
eius ostendunt, quas vobis
multis precibus luuenalis san-
ctissimi episcopi eius exorata
tranquillitas destinavit. Nostra
vero serenitas culpatur equidem
ea quae dudum a vobis aduersus
venerabilem religionem, com-
munemque disciplinam praesum-
pta sunt, agentibus illa quae sunt
instituto & professioni mona-
chorum valde contraria. Monet
autem diuinis syllabis, ut licet
tarde, tamen ad meliora respi-

* ἡ οὐμῶν
ἢ ἡμῶν

cientes, omnem vestrarum animarum abiiciatis errorem, & veritatem fidei cognoscatis, quam a progenitoribus suscipiens nostra pietas, vniuerso tempore conseruat, sicut tradiderunt sanctae memoriae trecenti decem & octo venerabiles patres, sine contradictione credens; & Nestorii impietatem expulsam ab Ephesino sancto Concilio, cui Caestinus & Cyrillus reuerendae memoriae praesidebant, tamquam inimicam Dei iustissime respuit, ac necessarie odio habet Euty-chis *refultationem contra rectam doctrinam: qui Valentini & Apollinaris aduersus fidem orthodoxam dogmatibus eruditus, religionem veram studuit conturbare. Sequitur autem sanctum Concilium, quod nuper Calchedone congregatum est, *quando interpretatione consona trecentorum decem & octo patrum symbolum confirmauit; & credit Dominum nostrum & saluatorem Christum ex Spiritu sancto & Maria virgine natum, erudita intelligere naturam esse veritatem, & Dominum nostrum Iesum Christum Deum vere & hominem vere eundem. Sic enim & sanctissimus Paulus apostolus docet in epistola ad Galatas, his verbis loquens: Sed tunc quidem nescientes Deum, seruisistis natura non existentibus diis: hoc est, nescientes cum qui vere Deus est, his qui vere dii non sunt, *seruisistis. His itaque verbis clare nos docet naturam intelligere veritatem. Frustra vero vestras animas falsa percussit opinio, quasi sancta Calchedonenfis Synodus congregata dicitur in Calchedone syncretisticae arianitatis synodus dida-

χρησιμῶν ἀποδόντας, πάντων τῶν ὑμετέ-
ρων ψυχῶν ἀποσάσασθαι πλάνην, ὁπι-
γνώσασθαι δὲ τῆς πίστεως τὴν ἀληθῆσαν, ἣν ἐκ
προγενόντων λαβόμεθα, εἰς τὸ ἀπαντα χρό-
νον ἢ ἡμετέρεθι φυλάττειν ἀσέβεια, ὡς
μὲν ἐδίδαξαν ὁ ἴσθιας μηνίης τρια-
κόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ ἀγιοὶ πατέρες, ἀναν-
τιρρήτως πιστεύουσαι τῆ Νεστορείῃ ἡ δυσ-
σέβειαν ἀπελαθεῖσαν παρὰ τῆς κατ' Ε-
φῆσον ἀγίας συνόδου, ἧς Κελεστίνος καὶ
Κυρίλλος ὁ ἁγίος ἐλάβετο μηνίης προ-
βέβηλωτο, ὡς διαμαρτυροῦν δικαίως ὁπο-
σφραγισμένη μισήσασθαι ἡ ἀναίκαλος καὶ
τῆ Εὐτυχίου καὶ τῆ ὀρθοδόξιας ἐπανόστα-
σιν ὡς τῆς Βαλεντινῆς καὶ Ἀπολλινάριου
καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διδασκαλίας
ὁδηγητικῆς, τὴν ἀληθῆ ἑρμηνείαν δια-
τηροῦσθαι ἐπιστάσαντες. ἐπισημῶν δὲ τῆ
ἀγίας συνόδου τῆ καὶ τὴν Καλχηδόν-
νέων ἐνασχῶ συγκροτηθείση, ἐφ' οἷς
ἐρμηνεία συμφώνως τὸ σύμβολον τῆ
πεντακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ ἀγίων πα-
τέρων ἐβεβαίωσε, πιστεύει ὁ θεοπ-
τίω ἡμῶν καὶ σωτήρα Χριστὸν ἐκ πνεύ-
ματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθε-
νου τῆς θεοτόκου τετέχθαι, διδασκόμεθα
νοεῖν τὴν φύσιν ἀληθῆσαν εἶναι, καὶ ὁ
θεοπτίω ἡμῶν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν
θεὸν ἀληθῆ καὶ ἀνθρώπον ἀληθῆ ὅ-
αὐτὸν οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἀγιώτατος Παῦ-
λος ὁ ἀπόστολος διδάσκει ἐν τῇ ἐπιστολῇ
Γαλατίας ὁπίσω λῆ ῥήμασι τοῦ τοῖς ἀλ-
λά τότε μὲν ἐκ εἰδότες θεόν, ἐδουλώ-
σατε τοῖς φύσιν μὴ οὖσι θεοῖς· τοῦτέστιν,
ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῆ θεόν, τοῖς μὴ καὶ
ἀληθῆσαν οὖσι θεοῖς ἐδουλώσατε. τοῦ-
τοις γὰρ ἡμᾶς σαφῶς διδάσκει τοῖς ῥη-
μασι, τὸ φύσιν ἀληθῆσαν νοεῖν. μαρτύ-
ρηται ἡμετέρας ἐπισημῶ ψυχῆς ἡσθῆς
ἐπίνοια· οἷα δὲ τῆς ἐν Καλχηδὸνι συγκροτηθείσης ἀγιωτάτης συνόδου διδά-
ξασθαι,

*rebellio-
nem

*in eo quod
interpreta-
tione

Galat. 4.

*seruierūt.

ANNO CHRISTI 451.

Ἐξέως, ἢ τῆς ἡμετέρας γαλιωότητος
 πρεσβυτέρων, δύο υἱοὺς, ἢ δύο Χριστοὺς
 διὰ τῆς δύο φύσεων νοεῖσθαι. ἐξ ἧς οὐχ
 οὕτως ἢ ἀλλήλα. ἀπαγορεύοντες τῆς
 ἀνάθεματίσθαι τῶν τῶν γράψαντας,
 ἢ εἰπόντας, ἢ καὶ λέγον ὁμολῶντας. τὸ ὅτι
 ἡμεῖς ὁ κρείττος ἕνα καὶ αὐτὸν υἱὸν
 Ἰησοῦ Χριστὸν θεὸν τέλειον, καὶ ἀ-
 ρεστον τέλειον αὐτὸν, θεὸν ἀληθῶς
 καὶ ἀρεστον ἀληθῶς αὐτὸν, οὐδενὶ
 ἕστρωμεν ὁμολῶν, ἢ τρεπόμενον, ὅτι
 σωτήρα Χριστὸν ὁμολογῶν διαπαντός,
 ἐν παντὶ τῆς πίστεως διαμνησάμενος ἀσαλεύτως
 διχόμενον. διδάξαντες ὅτι τὸ ἀ-
 πλοῦ καὶ ἀληθές τῆς ἡμετέρας πί-
 στεως, ὅτι Φυλάτῃσιν σουδαρίων καὶ
 τῶν ἁγίων πατέρων ἀληθῶς ἐπι-
 παραδοσῶν· εἰδότες δὲ καὶ τὴν ὀρθόδο-
 ξον πίστιν, καὶ Φιλαδέφειον σκοποῦν
 τῆς γαλιωότητος δεσποῦ τῆς οἰκου-
 μένης, καὶ ὁμοῦ τῆς ἐμῆς βίσεως,
 καὶ τοῖς πράγμασι πείθεντες, δι' ὧν μὴ
 νητῆρ ὁ κρείττος βίσεως τῶν οὐ-
 τῶν δουρεῖ καὶ παρανομα πεπολη-
 κώτας δικαίως ὑποβαλεῖν τῆς ἀξίας
 ἀνεβάλλετο· καὶ τῆς εἰς ἡμᾶς ἡμε-
 ρῶν ἡμῶν καὶ συγκοπήσεως παρ' ἡμῶν
 πείθεισθαι ὁμολογῶντες, τῶν λοι-
 ποδ' ἡμῶν πᾶσαν ἀμφισβήτησιν τῆς ἡ-
 μετέρας ἡμεῶν ἀνέλετε, τοῖς τε μονα-
 στέσι καὶ κληρικοῖσι, καὶ ὁμο-
 κληρῶν βίον ἀλαβῶς μεπόντες, τῆς ὀρθῆς
 πίστεως καὶ τῆς ἐνώσεως τῆς ἐκκλησιῶν
 μηδὲως χωριζόμενοι· ὡς ἀν' ἡμῶν
 ὑμῶν· ὅτι ἐκ ἐλπίει τὸ ἡμεῶν κρεί-
 ττος· ἀίρεσεως ὀνόματι ἀληθεία πολ-
 λεμοῦσιν ὁμολογῶν. γινώσκετε ὅτι, ὡς
 ἢ αὐτὸ γαλιωότητος θεοῖς γράμμασι
 πρὸς Δωρόθεον ὁμολογῶν κληρι-
 κῶν, ἐκέλευσεν, ἀρεβῆ τῆσιν ὁμολογῶν
 πρὸς τὸν ἁγίον πᾶσι καὶ τῶν ἁγίων ἀρπα-

gata docuerit, aut tranquillitas
 nostra crediderit duos filios, aut
 duos Christos per duas naturas
 intelligendos: sed non ita veri-
 tas habet. Nos enim abdicantes
 hoc, anathematizamus eos qui
 hoc dixerunt, aut scripserunt,
 aut dicere fortasse praesumunt.
 Nostra namque potestas vnum
 eundemq; Filium Iesum Chri-
 stum Deum perfectum, & ho-
 minem perfectum eundem, nul-
 lo modo diuisum vel mutatum,
 saluatorem Christum confite-
 tur: semperque in ea fide opta-
 mus incōcusse persistere. Agno-
 scentes igitur simplicitatem ver-
 ritatemq; nostrae fidei, quam cu-
 stodire studemus secundum san-
 ctorum patrum veram traditio-
 nem: scientes etiam orthodo-
 xam fidem & clementissimam
 intentionem tranquillissimi re-
 rum domini, & pietatis meae cō-
 iugis, & rebus ipsis credentes,
 per quas solum pietatem in Deū
 respiciens, eos qui sic peccare
 praesumpserunt, digna ultione
 castigare distulit: * in futuro tē-
 pore honore, nostrisque benefi-
 ciis cumulari sperantes, de cete-
 ro cunctam dubitationem ab a-
 nimis vestris auferte, & in vestris
 monasteriis perdurantes, & soli-
 tariam vitam * reuerenter agen-
 tes, a recta fide & * veritate ec-
 clesiarum vos nolite seiungere;
 ne (quod non sperat nostra cle-
 mentia) tamquam veritatis im-
 pugnatoribus nomen adscriba-
 tur haereseos. Scitote etiam, quia
 tranquillitas eius, diuinis literis
 ad Dorotheum comitem desti-
 natis, iussit subtilissimam inqui-
 sitionem fieri de subreptione

* & a nobis
 posthac ho-
 nore atque
 fauore cu-
 mulari
 * religiose
 * vnitate
 ecc.

*dicitur

rerum, quæ a Samaritis * dicuntur esse præsumpta: & quæcumque direpta monstrantur, ea sanctissimis ecclesiis, & qui ea perdididerunt, ab eis reddi sanciuuit; vtque raptarum rerum auctores pœnas debeant legitimas sustinere. Monasteria vero & habitacula vestra ab importunitate militum, eiusdem viri sollicitudine, libera & sine molestia conseruari præcepit. Credit enim nobiscum eius tranquillitas, quia per hanc prouidentiam atq; exhortationem, & priorum vos actuum pœnitebit, & * catholica ecclesiæ concordia fide possitis vniri in pace & vnanimitate, orthodoxa religione seruata. *Et alia manu.* Deus vos custodiat multis annis, reuerendissimi.

*catholica ecclesia cõcordi fide vnietur in pace

γῆς, τῆς λεγομένης παρὰ τῆς Σαμαρειτῶν πεπολημένης. καὶ ὅσα μὲν αὐτῶν ἐπιβλήθει ληφθέντα, πάντα τῆς περιουσίας ἐκκλησίας, καὶ τῆς διπλέσας, παρ' αὐτῶν ἀποδοθῆναι ἐξασπασιν ὑποχρῆν ἢ εἰδὼν ἐλεοκομιδίας ἀγίους τὰς ἐν τῷ νόμῳ ἀθωίας. τὰ δὲ μοναστήρια καὶ τὰ οἰκήματα ὑμῶν τὰ περὶ τῆς στρατιῶν ὀχλήσεως, φρονήσῃ αὐτῶν ἀνδρῶς, ἐλπίστερα φυλακίσθαι προσέτιξε. πρὸς δὲ ἅμα ἡμῶν τὸ * αὐτῶν κράτος, ὡς διὰ τὸ ταύτης προσνοίας καὶ προσεγγῆς, τῆς τε προσέρον ὑμῶν πεπραγμένῳ μεταμελήσῃ, καὶ τὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐνωπίοιται συμφώνῳ πίστι, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμολογίᾳ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας φυλακισθῆναι.

XV.

Exemplum sacrarum literarum piissimi imperatoris Marciani ad sanctam Synodum in Palestina congregatam.

Ἀντίτυπον εἶδον γραμμάτων τῆς αὐτῆς βίσεβείας βασιλέως Μαρκανοῦ, πεμφθέντων τῇ ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίᾳ συνόδῳ.

PIETATIS nostræ feruorem erga fidem, quantoque quotidie studio circa sanctissimam & orthodoxam fidem vtamur, neminem quidem latere putamus: ante omnes vero penitus nosse reuerentiam vestram, atque vnuerfos qui Deo amabili ordine sanctissimorum episcoporum continentur. Qui vero Christianorum generi ex instituto bellum facit, inuidus diabolus non definit molimina excogitare contra sanctam & orthodoxā fidem: ac priores hæreses desperans, aliam nunc adinuenit per impii Eutychis prauam opinionē, qui Photini, & Apollinari, & Valentini, & Nestorii cum Deo pugnan-

Τὸ πρὸς τὴν πίστιν θερμὸν τῆς ἡμετέρας βίσεβείας, καὶ ὅποσιν ὀσημερῶν κερημήδια σπουδῆ πρὸς τὴν ἀγωνία τὴν καὶ ὀρθοδόξον πίστιν, ἠγωνιῶν μὴδὲνα μὲν λανθάνειν, πρὸς δὲ πάντων ἀκελεύως εἶδέναι τὴν τε ὑμετέραν βλάβειαν, καὶ πάντας εἰδὼν τῷ θεοφιλεῖ κατὰ λόγον τῆς ὁσιωτάτων ἱερέων πειροχρημοῖς, ὁ δὲ τῷ γῆνι τῆς Χριστιανικῆς ἔργου πολεμῶν βασκανῶν διάβολος, οὐ πάνεταί μηχανήματα ὑπνοῶν καὶ τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς προσελευσῶν ἀρίστων ἁπογνοῖς, ἔφθαν ἐφείδρε νῦν διὰ τὰ δυσσεβοῦς Εὐτυχιῆς κακοδόξιας, τῶν τῶν Φωτίνου, καὶ Ἀπολλινάριου, καὶ Βαλεντίνου, καὶ Νεστορίου θεομαχῶν ζυλῶ-